

ῥωμάιοι ὃ νάξιον ἢ τάρσον χαλῶσι, σφύγγιον μαλικόν ὃ ἐν δορύκτιον καλοῦσιν, ἢ τε σαρπηδονίος πᾶσα οὖσα βασιγάρχου εἶδος, κύνων, κεραιπῆς, φθαεικόν, τοξικόν, πύργον ἄρειον, κύνκτες, ἀπὸ ζώων δὲ αἷμα ταύρειον νεαρόν, καὶ τὸ ἐμπυτιαδὲν γάλα, μέλι τε τὸ ἐν ἡρακλείᾳ τῇ πομπικῇ ἡλυώδρον. μεταλλικὰ δὲ γύψος, ψιμίδιον, τίτανος, ἀρσενικόν, 10 σαρδαράχαι δύο, λιθάργυρος, ἀδάρεκν, μόλιθος, καὶ ἡ καλουμένη ὑδραργυρος. τῶν δὲ συμφύλων, οἶνος ἀθρόως ποθεῖς πολλὸς ἀπὸ βαλανείου ἢ γλυκύ, ἢ ψυχρὸν ὕδωρ ὁμοίως.

15 Περὶ Κανθαρίδων. Κεφ. α'. Τοῖς ἔν κανθαρίδας προσενεργαμένοις, παρ' ἐπεὶ χαλεπώτατα σημεῖα. οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τῆς εὐματός μέχρι κώσεως πάντα δύνανται δοκεῖν αὐτοῖς, καὶ κτ' ἢ γενῶσιν, πῶσιν 20 ἢ κατὰ ὁμοίον π' ἐγγίνεσθαι φλεγμάνουσι ὃ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον καὶ δυσσεύσι. πολλάκις δὲ αἷμα παρέρχεται δι' οὖρον· φέρεται δ' αὐτοῖς καὶ κοιλίαν* ὁμοίως τοῖς ἐπὶ δυσεντερικῶν καποδυμίας τε καὶ αἵταις καὶ σκοποδιγίας φειπ- 25 ποῖσιν. ἐπὶ τέλει δὲ παραφέρουσι πλὴν διάναν. δεῖ ἔν περὶ παρακολουθήσαι τι τοιοῦτον, ἀναγκάζειν ἐμῆν, διδόντας αὐτοῖς τὸ ἑλκασόν, ἢ ἄλλο π' ὅτι προσρηθῶν.

καὶ μὴ

Romani taxum, folanū manicū, quod & dorycniū dicitur: fardinia herba, quæ ranunculi genus est, corniculatum papauer, pharicū, toxicum, ruta sylvestris, fungi. Ab animalib⁹, taurinus sanguis recēs, coagulātū lac, mel Heracleæ in Ponto genitum. Metalla: gypsum, cerusa, calx, auripigmentum, duo sandarachæ genera, spuma argenti, adarce, plumbum, & quod argentum viuum dicitur. E li- quoribus domesticis: vinum abunde post balneas potum; aut passum, & frigida aqua similiter.

Cantharides. Cap. I.

Quibus datae sunt cantharides, signa eueniunt grauissima: Ab ore enim ad vesicam vsque cuncta erodi sentiuntur, picē aut similem quiddam cedriae resipiunt, dextra praecordia inflammātur: vrinam aegre reddunt, & subinde cum lotio sanguinem emittunt: strigmēta non secus atque dysentericis, aluo deferuntur: fastidia urgent: animo linquantur, obortāq; vertigine concidunt: postremō mēte abalienantur. Ergo antea quā tale nō nihīl accidat, dato oleo, aut supradictorū aliquo, vomere cogātur: S iī mōx

DIOSCORIDIS

mox ubi vomitiōe plurima re-
iecerūt, halicæ aut orizæ, tragi
aut ptisanæ cremor, aut deco-
ctū maluar, aut seminis lini, aut
fœnigræ cī, aut radicū althææ,
quam Latinus sermo ibiscum
appellat, clystere infundatur.
Præterea nitrū eisdem dandū,
ex hydromelite, vt quæ stoma-
cho adhuc aut intestinis adhe-
rēt, eluēdo excernantur, ac de-
scēdant. Quæ nisi sic discutian-
tur, ingesta in aluū ex nitro a-
qua mulsa, vacuari debēt. De-
tur deinde vinū aut passum, in
quo pineoli nuclei, aut cucu-
meris semina contrita sint, aut
ex lacte, aut mulsa, aut anseri-
nus adeps in passo liquefactus.
Inflāmata autē partes hordei
farina cū mulsa decocta perū-
gantur. Ab initio admota cata-
plasmata nocent, quodd cita-
tus ab eis calor, illapsus virus
ita remoratur, vt in principes
se parteis insinuet: ipsa tamen,
interiecto tempore, molestissi-
mis inflāmationibus opitulā-
tur, vtpote quæ dolores & per-
mulceant & leniant. Tum ubi
corpus calfaciente oleo inun-
ctum fuerit, in foliū descēdere
oportet, ac lauare, vt per cutē
summam quæ corpori noxia
inhaferūt, etiam excernantur.

ἢ μετὰ τὸ κομίσειν τὰ παλῆσα
διὰ τῶν ἐμπετον ἐνέγκει διὰ κλυ-
σῆες χυλὸν χένδεον, ἢ ὀρύζης, ἢ
πράσου, ἢ πλισάνης, ἢ μαλάχης
ἀφέψημα, ἢ λινοσπέρμου, ἢ τί-
λευος, ἢ τῶν βίζαν τῆς ἀλκυίας, ἢ
ὡς ἐκίσπον ὀνομάσονται βωμάοι.
ἐπιδιδόναι τε αὐτοῖς νίτρον συν-
ὕδρως μέλιτι πρὸς τὸ καταβιβῆ-
σαι, ἢ ἐκνήλαι τὰ ἐπὶ παρακεί-
μενα τῷ στομάχῳ καὶ ἐντέροις.
καὶ εἰὰν ὡς διακοπῇ, κενῶν δὲ 10
μελικράτον ἐνέγκτας μετὰ νίτρον.
ἢ ἐπιδιδόναι οἶνον ἢ γλυκῶ, συν-
τεβιμμένων αὐτῷ σφοδρίων, ἢ σι-
κκῶν σπέρματος, ἢ γάλακτος ἢ
μελικράτου, ἢ σέας χυμῶν συν-
τετηκὸς ἐν γλυκεῖ. τὰ δὲ φλε- 15
γμαίνοντα μέρη καταπλάσσωστας
κρεττῶν ἀλευρῶ ἐψημῶν μὲν με-
λικράτου. καταρχὰς μὲν οὖν
παρελαμβανόμενα τὰ κατα-
πλάσματα, βλάπτει διὰ τὸ ὑπὸ
τῆς ψυγῆς θερμασίας κατέ- 20
χεσθαι τὸ δοθέν, σκείζον ἐπὶ τῶν
τόποις ὄντας κυκλίους χρόνι δέν-
των ὃ ὀφθαλμοὶ τὰς χαλεπωτάτας
φλεγμονὰς, παρηγορεῦντα καὶ
παρὰ μὲν τοῦ μῦθου τὰς ἀλκυίας.
ἐν δὲ τῷ τῷ κενῶ ἀμύγῳ προ- 25
λιπαίναντας, ἐλαίῳ διεμαρτυκῶ
τὸ σῶμα λένειν, κατένεντας εἰς ἔμ-
βασιν, ἐκείτω δὲ ἢ ἰατρείας διὰ τῆς
ἐπιφανείας τὰ ἐπὶ λαβῇ παρὰ
τε δέντα τῷ σώματι ἐκκρίνεσθαι.

Et

ἢ

καὶ κατόλου παιτοίας δὲ κινεῖν
ταῖς ἐκκρίσεσι, πρὸς τὸ μὴ ἐμμο-
νον κατασκευῶν λαμβάνειν τὴν
διάθεσιν. διδόναι δὲ καὶ κρέα ὀρ-
νίθια καὶ ἀρνία θελοῦντα καὶ εἰ-
5 θία, λιπαρὰ δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλώ-
ματα καὶ καθεύδουσα σὺν λινο-
σπέρμω· ἐν κοιλίᾳ γὰρ ἔστι καὶ ἀμ-
ελευπτικὰ τῶν δεινέων. καὶ οἷ-
νον γλυκύν καὶ πολύν. ἀρμύζει δὲ
ἐπ' αὐτῶν καὶ λιθάνου φλοιός, καὶ
10 ὥς τῆς καλαμύνης ἀέρος, ἐκείνου
δ'· μετὰ γλυκὺς δ' ἀλαμ-
βανούνη γλήχων τὴν μὲν ὕδατος
τετραδία καὶ ἰεῖνον ἢ ῥόδιον μύρον
μετὰ πηγάνου ἀφελόμενον, καὶ
ἀμπέλου ἀκρέμονες ἀπαλοὶ λεῖοι
15 μετὰ γλυκὺς. διωρατώτατα δὲ
παιτῶν βοηθοῦσιν αἱ αὐτὶς δοτοὶ
πινόμεναι σὺν μελιχράτῳ πλῆ-
θος δ'.

Πρὶ Πιτυοκάμπης. Κεφ β'.

Τοῖς ὅ πιντοκάμπην λαβοῦσιν
20 ἐνθάδε πόνος πρὸς τὸ στόμα καὶ τὸν
ἐσθνίσκον παρεκκολοῦσιν· φλεγ-
μονή τε ἰσχυρὰ γλώσσης καὶ σωμα-
χοῦ καὶ κοιλίας· καὶ ἐντέρων πόνος
ἰσχυρὸς μὲν τὸ δοκεῖν ὁ δὲ ἐξέσθαι τὰ
ἐντός· πυρετός τε καὶ ὅλον τὸ σῶ-
μα. τοῦτοισι βοηθῆσαι ὁμοίως τοῖς
ταῖς κανθαρίδασι πεπωκόσιν. ἰδί-
ως δὲ ἐπ' αὐτῶν παρεκκλινόμενα
αὐτὶ ἐλαίου ὅτε λιτοῦ καὶ ἰεῖνου τὸ
μύλινον, κατασκευαζόμενον ἐν
μύλων κυδωνίων καὶ ἐλαίου.

Περε

Et deiectiones multifariā mo-
liri oportet, ne affectus infla-
tur, & stabilitatē capeffat. Gal-
linaceis carnibus & hœdinis,
aut suillis catulis, maximè pin-
guibus & tenerimis, ac cū lini
semine coctis, vesci debent: si-
quidē aluū cient, atq; veneno-
rū acrimonias hebetant. Vinū
dulce liberalius ebibatur. Pro-
dest thuris cortex, & famia ter-
ra, quæ aster appellatur, si qua-
ternæ singulorū drachmæ cū
passo sumantur. Item pulegiū
ex aqua tritum, irinum aut ro-
faceum, cum rutæ decocto, re-
centes vitis ramuli, cum pas-
so detriti. Longè omnium po-
tentissimè, antidota auxilian-
tur, cum aqua mulsa, drachmis
quatuor pota.

Pinorum erucæ. Cap. II.

Iis qui erucas pinorū haufe-
rūt, illico dolor in ore & pala-
to exoritur, vehemēs alui, linguæ
ac stomachi inflammatio torquet:
intestina dolor excruciat, ita ut
pruriginē sentire videātur: cor-
pus totū exæstuat: fastidiū vr-
get. Quibus est succurrédū re-
mediis, quæ deuoratis cantha-
ridibus dantur. Peculiariter ta-
mē pro simplici oleo & irino
melinū quod ē cotoneispomis
& oleo tēperatur, accipiemus.
S iij Bupre.

DIOSCORIDIS

Buprestis. Cap. III.

Qui buprestin biberunt, nō
dissimile nitro virus sapiūt: sto-
machi ventrisq; vehemens do-
lor insequitur: tam véter quàm
stomachus mirum in modum,
vt in aqua inter cutem, diffila-
tus, inturgescit. Vniuersa cor-
poris facies contenditur: vrina
supprimitur. Quibus eadē quæ
potis cantharidibus auxiliatur.
Priuatim post vomitus & vac-
uationes quas clysterib⁹ mo-
limur, aridæ ficus profunt: item
earum decoctum, ex vino. Vbi
verò iam ferè pericula incli-
nantur, Thebaicarum palmu-
larum cibo, aut earundem tri-
tarum in mulso aut lactis po-
tu, iuuantur. Pyrorum etiam-
num omne genus esse, & lac
humanum bibere, conuenit.

Salamandra.

Cap. IIIL.

Si salamandram hauserunt,
linguæ inflāmatiō cōsequitur,
mēs & sermo prapeditur, tre-
mor cum torpore aut horro-
re quodā ac exolutione acce-
dit: partes nōnullę corporis li-
uoribus circumquaq; fugillan-
tur: sæpèque, diutius immo-
rante veneno putrescētes de-
fluūt. Quibus præstabimus cū-
cta quæ potis cantharidibus.

Pecu-

Περὶ Βυσπρήσεως. Κεφ. γ'.

Τοῖς δὲ βούπρησιν πεπωκόσι,
δοκεῖ κατὰ τὴν γένεσιν ὁμοίον
πρωμώδει νίτρω· παρεκολου-
θεῖ δὲ ἄλγος τοῦ σώματος καὶ κοι-
λίας σφοδρόν· ὄγκος τὲ τοῦ σώ-
ματος καὶ κοιλίας σφοδρὸς ὁμοίως
ὕδατος τοῖς, καὶ περιετίθεται αὐ-
τοῖς ἡ σπυγνία τοῦ σώματος
τοῦ σώματος τε οὕτως ἐπὶ χεῖται, βουπρε-
στὶ δὲ αὐτοῖς ὅσα καὶ τοῖς κανθαρί-
δαις πεπωκόσιν. ἰδίως δὲ ὁφε-
λουῦται μετὰ τὸ τῶν ἐμῶν καὶ
τοῦ κλυστῆρος κενώσασθαι σῶμα
ἐκ τῆς λαμβάνοντος· καὶ τὸ ἀφί-
νημα δὲ αὐτῶν σὺν οἴνῳ, παρκα-
μάζοντος δὲ τοῦ κατ' ἐξυπνίαν
κινδυνού, ὁφελουῦται συγκαίειν
βουπρεστὶς ἐδιδόντες, ἢ λελασμέ-
νας (ὡς οἶνομέλιτι, ἢ γάλακτι πί-
νοντες, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπαιτῶν τοῦ γένους
ἐδιδόντες καὶ γάλα γυναικείον πί-
νοντες.

Περὶ Σαλαμάνδρας. 20

Κεφ. δ'.

Τοῖς δὲ σαλαμάνδραν λα-
βοῦσι, παρέπιται γλώσσης φλεγ-
μονή, καὶ διανοίας ἐμποδισμὸς
καὶ σπῆμος μετὰ νάρκης ἢ φεί-
κης πνός καὶ ἐκλύσεως· περιού-
ται δὲ πῖνα μέγιστη κυκλοτερὴς αὐ-
τοῖς τοῦ σώματος· ὡς πολλάκις
ἐμμεψάντος τῆς φαρμάκου, σιπτό-
μενα ἀπορρέειν, ἐφ' ὧν πᾶσι ταῖς
σάμφοι ὅσα καὶ ἐπὶ κανθαρίδων.
ἰδιαιτέ-

ἰδιαιτέρον αὐτοῖς περὶ σπέρματος
 φάρμακον ἐπιπίνειν τὴν πτυνίην, ἢ
 χαλκιδάην συν μέλιτι ἀντὶ ἐν-
 λήκτου, καὶ χαμαί πινος ἀφέλῃ μα-
 συνεκλεανθέντων αὐτῶν σπέρματος.
 5 ἢ κνίδος φύλλα συνελθόντα κνί-
 γω μετ' ὕδατος. ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτῶν
 καὶ θαλασσίας χαλδώνης ἢ χερσαίας
 ὡς αὐτὰς ἀντὶ ἡ ἐλῆμυρα καὶ βα-
 τραχίον ζωμὸς, συγκαθελθόν-
 τος αὐτοῖς ἡρυγνύον ῥίζης.

10 Περὶ Εphemeron. Κεφ. ε.

Τοῖς δὲ ἐφόμερον λαβοῦσιν, ὅ
 ἐνιοὶ καλοῦσι κολχικὸν ἢ βολεθὸν
 ἄγριον, παρακολουθεῖ κνημιδὸς
 καὶ ὅλον τὸ σῶμα, ὡς ὑπὸ σκί-
 λης ἢ κνίδος ἐρεθίζομένων. τὰ

15 ὅ ἐν τῷ ἀνδράκωνται καμνοῦ-
 νται δὲ τὸν σῶμαρον μετὰ βάρους
 ἰκταῖ. ἐπὶ χυνοῦτος δὲ τοῦ σώ-
 ματος κατὰ κοιλίαν φέρεται αἵμα-
 τώδης, ξύσμασι μεμιγμένα. οἷς
 βρωθήτεον κατὰ τὸν καὶ τοῖς σιλα-

20 μαῖδραν πεπωκόσι, διὰ τὴν ἐμ-
 πύην καὶ κλυσιμέτων. περὶ δὲ τὸ ἐ-
 νιχῆσαι τὸ φάρμακον, μετὰ δό-
 τεον αὐτοῖς δρυὸς τῶν φύλλων ἢ
 βαλάνων ἢ σιδίω ἀφέλῃ ματ' ἐρ-
 πύλης συν ῥάκητι πίνειν ἢ πο-

25 λυρόν τε χυλὸν ἢ ἀμπέλκας ἀκρεμό-
 νων, ἢ βάλτου ἢ νάρθηκος ἀπαλῶ
 τῆς ἐντεριώτης, ἢ μύρτι μετ' οἶνον.
 αὐτὰ δὲ τὰ μέγιστα λεία καπέντα
 καὶ ἀποβραχύντα ἐν ὕδατι, βρωθεῖ
 ὅς ἐξ αὐτῶν ὕδατος λαμβανόμενα.

ποιεῖ

Peculiariora verò remedia, re-
 sina pinus, aut galbanum ex
 melle linctum, & aiugæ deco-
 ctū, in quo nuclei pinei conte-
 rantur: vrticæ quoq; folia, cū
 hiliis & oleo decocta. Profunt
 etiam oua testudinis marinæ
 aut terrestres, cocta: item ra-
 narum ius, cum quibus cryn-
 gij radix incocta sit.

Ephemerum. Cap. V.

Sumpto ephemero, quod a-
 liqui Colchicon, aut sylvestre
 bulbum appellant, pruritus in
 toto corpore excitatur, nō se-
 cus atq; iis qui vrtica aut scilla
 laceffuntur: interna rofionem
 sentiunt: stomachus cū ingenti
 gravitate exæstuat. Cæterū in-
 ualescente morbo, cruor strig-
 mētis admistus, per aluū exigi-
 tur. Quibus, vt iis qui salaman-
 dram hauserūt, vomitione aut
 clysteribus auxiliari cōueniet:
 sed antea q̄ venenū inualescat,
 dandū est decoctū frondium
 quercus, aut gladii, aut malico-
 rij: lac bibere prodest, in quo
 serpillū sit decoctū: ite succum
 sanguinalis herbæ, aut ramorū
 vitis, aut rubi, aut medullæ recē-
 tis ferulæ, aut myrti cum vino.
 Baccæ autem myrti tussæ tri-
 tæque, & aqua macerata, vt li-
 quor inde sumatur, opē ferūt.

S iij Media

DIOSCORIDIS

Media castanearū tunicula, si-
mitem effectum præbet si cru-
da in aliquo supradictorum
succo sumptiretur: organum
quoque cum lixiuo epotum:
eximiè iuuantur asinini lactis
aut bubuli calidi potu, etiam si
in ore contineant: ita vt qui-
bus copia lactis huius adfit, nõ
aliud desideretur.

Dorycnium.

Cap. VI.

Dorycnion, quod aliqui ma-
nicon folanum, appellant, e-
potum, lactis saporem in gu-
stu refert: continentes singul-
tus ciet, humor linguam ve-
xat, sanguis confertim reiici-
tur: mucosa quædam perinde
quasi dysentericis, aluo ege-
runtur. Itaque antequam ali-
quid ex iis eueniat, auxilio sunt
antedicta, vomitus, clyster, &
quæcunque potum venenum
expellere possunt. Priuatim iis
opitulatur, aqua mulsæ, lac ca-
prillum, aut asininum, dulce vi-
num, quod tepidum cum ani-
so bibatur, amygdalæ amaræ,
gallinacea pectora decocta.
Quinetiam conchylia omnia,
tam cruda quàm tosta esse sa-
lutare est. Conueniunt & lo-
custæ marinæ, & gammari, &
pota eorundem iuscula.

Aconi-

πιεῖ δὲ ὁ συνὺτως καὶ ὁ τῶν σαρ-
δονίων βαλαάνων ὑμῶν μέσος, ὡ-
μὸς καρβανοόρμος μετὰ πινος ἢ
περσειρῶν χαλκῶν δειγανός τε
συν κοίᾳ. ποδῖται· ἀκριβὲς δὲ
βοηθουῦνται οἱ τὸ ὄργον ἢ βόειον γὰρ
λαθερμόν πίνοντες καὶ κατέρον-
τες ἐν τῇ σόματι· ὡς τε τὰς ἐν-
τορήσαντας τοῦτου, ἄλλου μηδε-
νὸς χρῆζειν βοηθημάτων.

Περὶ Δορυκνίου.

Κεφ. 5.

Δορυκνίου δὲ ποδῖντος ὁ ἔγχοι
ἐρύχρον μακρὸν ἐκάλεισαν, πα-
ρακολεθεῖ ὡς σαρ γάλακτος πιό-
της ἐν τῇ γαστρὶ, καὶ λυγμοὶ συν-
εχέει, γλωτῆς τε ὑγρότης, καὶ
αἵματος ἀναγωγὴ ἀδρόα· κατὰ 15
κοιλίαν δὲ αὐτοῖς μεξάδην φέρε-
ται ὡς ἐπὶ δυσεντερικῶν, οἷς βο-
θεῖ περὶ τοῦ τούτων τι παρα-
κολεθῆσαι ἃ καὶ τοῖς περσειρ-
μύοις ὅτε ἐμετες καὶ τὸ κλύσ-
μα, καὶ ὅσα δύναται τὸ ποδῖν 20
ἐκκρίναι φάρμακον. ἰδίως δὲ ἐπὶ
αὐτῶν βοηθεῖ τὸ μελίμεινον ἢ
ὄρειον ἢ ἀγρίον γάλα, καὶ γλυκὺς
οἶνος χλιαρὸς μετ' ἀνίσου πινό-
μυρος, καὶ αἰνύδαλα πικρά, σπῆ-
ρη τε ὀργιμένα καθε-λημένα. καὶ 25
πάντα τὰ κορχύλια ὁμῶς καὶ
ὁπλὰ ἐπὶ μύρα, καὶ κάρ-
βοι, καὶ ἀστακοί, καὶ ὁ ἐξ
αὐτῶν ζωμός
πινόμυρος.

Περὶ

Πρὶ Ἀκόνιτι. Κεφ. ζ΄.

Aconitum. Cap. VII.

Τὸ δὲ ἀκόνιτον ἐνθάδε αἰμα
 τῷ πίνεσθι γλυκύνει τὴν γλῶσ-
 σιν μετὰ πινος σύψας· καὶ ἀπὸ
 τῆς γλυκασιμῆς σκοτοδινίαν, καὶ μα-
 λιστα ἐν τῷ ἐξαναίεσθαι, καὶ ὑγρό-
 τητας ὁφθαλμῶν ἐπιφέρει· βάρεις
 τὴν θώρακος, καὶ ὑποχονδρίου καὶ
 τῶ πολλὰ πνεύματι ἀποδίδο-
 σαι. ἐφ' ὃν δὲ δι' ἐμέτων ἐκκο-
 μιδῶσαι δεῖ τὸ φάρμακον, καὶ
 10 διὰ κλυθήεις χαθαρῶς τὴν
 κοιλίαν. χρυσόμεδα, παρποπι-
 σμῶν δειγνῶν, καὶ πιγνῶν, καὶ παρ-
 σίφω, καὶ ἀλινδίνης ζέματι μετ' οἴ-
 νου ἀλινδίνης, καὶ αἰζώου, καὶ ἀβρο-
 τόνου, καὶ χαμελαίας, καὶ χαμαιπί-
 15 τος. ἀρμόζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἀπο-
 βαλταμίου ὀγκυλὴ & α. συν μέ-
 λιτι καὶ καστορέου καὶ πεπέρους
 καὶ πιγνῶν ἰσῆς ὀγκυλὴ συν οἴνω.
 καὶ πτύα εἰσφου, καὶ λαγωῦ καὶ νέ-
 βρου συν ὄξει, καὶ σιδήρου σκω-
 20 εἶα, καὶ αὐτὸς ὁ σίδηρος, καὶ χρυ-
 σός, καὶ ἀργυρὸς διάπυρος ἐν οἴ-
 νῳ σβεδέντα, τῷ ὑγροῦ λαμβά-
 νομένη κοινά τε συν οἴνω, καὶ ὀρ-
 νιδι χαθαρῶς ἰσῆς, καὶ κρεῖων λιπα-
 ρῶν βοείων ζωμὸς λαμβανόμενος
 25 συν οἴνω. λέγει δὲ καὶ καμαιπί-
 τος ἰδίως ἐπ' αὐτῶν ἀρμόζειν.

Πρὶ τῷ ἐν Ἡρακλείᾳ

μέλιτος. Κεφ. η΄.

Mel Heraclia.

Cap. VIII.

Μέλι τὸ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ πεντηκῇ
 ἐν ἡ καὶ τὸ ἀκόνιτον γινῶσθαι, ἀπὸ
 γῆς

MEL in Heraclia Pon-
 ti, ubi aconitum gigni solet,
 inuenitur:

DIOSCORIDIS

inuenitur: quod qui edunt bi-
buntve, non secus afflictan-
tur, quàm qui aconitum ebi-
berunt. Iis eadem quæ poto
aconito conueniunt: adiuuan-
tur in primis cōtinuè vini mul-
si potu, cui rutæ folia sint ad-
iecta.

Coriandrum. Cap. IX.

Coriandrum ob odorè latè-
re non potest: epotum autè vo-
cem exasperat, infantià adfert,
à temulètijs non abhorrétem.
Qui sumpserunt, pudenda di-
ctu blaterant, totiùsq; corpo-
ris odore venenū fatètur. Qui-
bus post vomitionè irino oleo
concitatum, yti retulimus, me-
rū & per sese, & ex absinthio
potum auxiliatur. Item oleum,
nec secus oua in eodem exina-
nita, si liquefacta in muria for-
beantur: & epota muria, & ius
falsum ex gallina & anseris pas-
sum quoq; cū lixiuia sumptū.

Psyllium. Cap. X.

Psyllion epotū, corpori to-
ti frigus & torporem cum ex-
olutione & mœrore quodam
affert: ita vt animum despon-
deant. Cui omnia quæ exhau-
sto coriano auxiliantur.

Cicuta. Cap. XI.

Cicuta pota vertiginè exci-
tat, oculisq; caliginè offundit,
ita vt

ποσι δ' ἰσότηα χαλεπὴ, ἐν ἐλυσία σι
δυσχεύει. ὁμοίως δὲ πάσχει καὶ οἱ
ἐν ἥρακλείᾳ τῇ ποντικῇ τὸ μέλι
χονώμενον φαρμόντες, ἢ πόνοντες. ἔφ'
ὅν ἀρμόζει τὰ αὐτὰ τῷ ἀκονίτιω.
εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ μέλισσαι ὁφεί- 5
λέμενοι ὑπὸ οἰνομέλιος συνεχῶς
αὐτὸ πίνοντες, μάλιστα ἐν τῷ πα-
ραλίῳ φύλλῳ. Πρὶ κορίαν. Κε. θ'.
Τὸ δὲ κόριον λαθεῖν μὴ ἴσ-
νται διὰ τὴν ὁσμὴν, ποδὲν δὲ
τὴν φωνὴν διακρίνει, καὶ μακρὰ 10
ἐπιφέρει ὁμοίαν τῇς διὰ μύθου
βλαβείας μετ' ἀχρηστολογίας, καὶ
ὅλη δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, ἢ ὁ-
σμὴν διαφαίνει. τὸ κορίν. βροθεῖ
ἢ αὐτοῖς μετ' τὸ ἐξαρεθίσαι διὰ
τὰ εἶναι ἐλαίᾳ ὡς περὶ εἰς. 15
λαχον συνὰ μινδίου πινόμενον ἢ
καὶ αὐτό. ἢ ἐλαίον ὡς τε κεκοι-
θέντα ἐπὶ αὐτὸ καὶ χλιαυθέντα
συνὰ ἄλμη καὶ ῥοφνύμενα. καὶ δὲ μιν
δὲ πινόμενον καὶ ζῶμεν δὲ μυρῖς
ἐκ τε ὀρνίθου καὶ χυμὸς γλυκύς τε 20
συνὰ κορίν. περὶ αὐτῶν ὁμοίως.
Πρὶ ψύλλῳ. Κε. ι'.
Καὶ τὸ ψύλλον ποδὲν καλοῦ-
μενον ποδὲν, ἐπιφέρει ἰσχυρὸν ὅλου
τὸ σῶμα, καὶ νάρκην μετ'
ἐκλύσεως καὶ ἀδνημονίας. 25
εἰ πάντα ὅσα τοῖς κόριον πε-
πωκόσι.

Πρὶ Κωνίᾳ. Κε. ια'.

Κώνιον δὲ ποδὲν ἐπιφέρει
σκοτώματα καὶ ἀχλὺν, ὡς τε
μὴ δ'

μη δ' ἐπὶ ὀλίγον βλέπειν· λυ-
 μὸν τε καὶ διανοίας παραφροσύνην,
 καὶ ὑβρίν ἄκρων· ἐπὶ τέλει δὲ
 σπώμενοι πνίγονται, γαστρὶ λαμ-
 βάγοντος σὺ κατὰ τὴν ἀσπείραν
 5 πνύματος· κατὰ γὰρ μὲν οὐκ
 ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τῶν
 ἐμέτων αὐτὸ κομίζεται· ἐπει-
 τα κενώματα χρεώμενοι, τὸ εἰς
 τὰ ἐντέρα περὶ λυγρὸς ἐκκρι-
 νομένου· καὶ τὸ τε ὥς ἐπὶ μέ-
 10 ρον βοήθημα ἐπὶ τῇ ἀκρατο-
 ποσίαν παραγινόμεθα· διδόντες
 μεταξὺ διὰ στήματα, ἐν οἷς πρὶν δι-
 δόντων βοῶνται γάλα ὄνειον ἢ ἀ-
 λφίνδιον μετὰ πεπέρως καὶ οἴνου,
 καὶ καστορέου καὶ πιτταῦ καὶ ἡ-
 15 δούριου συνὸ οἶνον, ἢ καρδάμου-
 μου ἢ σήρακος, ἢ πεπέρως με-
 κνίδος σπέρματος συνὸ οἶνον, ἢ
 ἀφρόνης τὰ φύλλα, ὁμοίως τὸ σι-
 φίς ὅπως συνὸ ἐλαίῳ καὶ γλυκεῖ, καὶ
 ὁ γλυκὺς οἶνος δὲ κατὰ εἰς αὐτὸ πο-
 20 λὺς πνύμενος, ἵκανός ἀμύδρι.

Πρὶ Σμίλακος. Κεφ. ιβ'.

Ἡ δὲ χαλκήνη σμίλαξ, ὅταν
 δὲ δύμον καὶ παρὰ ῥωμάοις τέ-
 ξον· ποτεῖται ἐπιφέρει ὑβρίν καὶ
 ὅλας τὰ σώματος καὶ πνίμον, ὁξύν-
 25 τε τὸν δάναλον, οἷς βοῶνται πάντα
 αὐτὴ καὶ τοῖς τὸ κένον πεπνυκῶσι.

Πρὶ Οποῦ καρπάσις.

Κεφ. ιγ'.

Καὶ ὁ καρπάσις ὅπως ποτεῖται,
 χάρον ἐπιφέρει καὶ πνίμον ὁξύν-
 (βονδοῦν)

ita vt minimum cernatur: sin-
 gultus ciet, mentē turbat, extre-
 mi artus gelantur: deniq; con-
 uulsi, suppresso arteriæ spiritu,
 strangulantur. Quare inter ini-
 tia, vti in reliquis, cicutam vo-
 mitu excutiemus: postmodum
 deiectionē moliemur, vt quod
 ad intestina prolapsum sit, ex-
 cernamus: tum demum in me-
 racam potionem, quæ maxi-
 ximo est auxilio, deueniemus:
 repetendum, per interualla, in
 quibus proderit lac asininum,
 aut bubulum potui datum, aut
 absinthium cum pipere & vi-
 no, castorio, ruta, mentha cum
 vino, aut amomi, cardamomi,
 aut styracis vncia, aut piperis
 cum semine vrticæ & vino,
 aut lauri folia. Item lafer
 ex oleo & passo, &
 passum per sese lar-
 gius potū proficit.

Taxus. Cap. XII.

Smilax, à quibusdam tithy-
 malum, à Latinis taxus appel-
 latur: frigus vniuerso corpori
 strangulatus, & celerem inte-
 ritum infert. Cui eadem quæ
 cicutæ conueniunt.

Carpasi succus.

Cap. XIII.

Epotus carpasi succus soporē,
 citamq; stragulationē adducit.
 Adiuvantur

DIOSCORIDIS

Adiuuantur autem qui hauserunt, epotā cicutā remediis.

Sardonia herba.

Cap. XIII.

Sardonian ranunculi herbae generi assignatur, quae vescen-
tibus mentem adimit, & qua-
dam nervorum distentione la-
bia in rictum contrahit, ut risus
speciem praebent: à qua quidē
affectione, de Sardonio risu a-
dagiū in vulgus infausito omi-
ne manavit. Post vomitum pe-
culiariter convenit aqua mul-
sa & lac, liberalius epota: irri-
gatio, perunctioq; à pinguibus
medicamentis, totū corpus ex-
calfaciētibus: in calidā aquam
oleumq; descendāt, sed tū mul-
tum perfricare, & inūgere ex-
pedit: & in summa, curā omnē,
quae cōuulsioni nervorum ad-
hibetur, exequi oportet.

Hyosciamus. Cap. XV.

Hyoscyamū potū aut come-
sum, similē ebriis ab alienatio-
nē movet: sed facilē medica-
mentis cedit. Auxiliā aqua mul-
sa copiose data, lacq; praesertim
asininū, si id desiderat, caprillū,
vel bubulū, vel aridarū ficuum
decoctū. Faciūt ad id etiā nu-
clei pinei, aut cucumis semen
ex passō sumptum, & vinum
falsum cum adipe suilla recēti,
passōq;

βουδουῦται δὲ καὶ ἔτσι ὕφ' ὅν καὶ
οἱ τὸ κόνειον πεπωκότες.

Πρὶ Σαρδονίας πίας.

Κεφ. ιδ'.

Ἡ δὲ σαρδόνιος λεγόμενη πία,
βατράχου εἶδος οὔσα, ποδεῖται
ἢ βρωθεῖσα, παρεφθόραν δια-
νοίας ἐπιφέρει καὶ ἀσπασματα με-
τὰ συνολκῆς χειλέων, ὥς τε γέ-
λωτος φαντασίαν παρέχειν. ὕφ'
ἥς διαδέσσεως καὶ ὁ σαρδόνιος γέ-
λωσ οὐκ ἐυφύμως ἐν τῷ βίῳ κα-
θωμίνται. ἐφ' ὅν ἰδίως καὶ με-
τὰ τὸν ἑμετον, ἀρμόζει μελί-
κρατον πλὴν διδωδύρον καὶ γά-
λα· ἐμβροχί τε καὶ λιπασίδες ὁ-
λου τῆ σώματος διὰ θέρμαντι-
κῶν φαρμάκων, καὶ ἐμβάσεις δ'
ὑδρελαίου θερμοῦ. ὡσαύτερον
μὲν τοι ἰκανῶς δεῖ καὶ ἀνατεί-
νειν μετὰ πλὴν ἐμβασιν αὐτοῦς.
καθόλου δὲ ὥς πρὸς ἀσπασμόν,
ὅλῳ τ' θέρασείαν δεῖ ποιεῖσθαι.

Πρὶ Ὑοσκυάμου. Κεφ. ιε'. 20

Ὑοσκύαμος δὲ ποδεῖται ἢ βρω-
θεῖται παρεκπιπύ τοῖς μεθυσου-
σιν ὁμοίαν ἐπιφέρει· ἐστὶ δὲ ἐν-
ίατος. βουδούμυρος μελικράτω
πολλῷ ποτιζομένη, καὶ γάλα-
κτι μάλιστα ὕειται, *εἰ δὲ μή γε
βοεῖω, ἢ σὺκων ξηρῶν ἀπολήμα-
τι πιεῖται δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ σφό-
διστοι, καὶ τὸ σκύων σπέρμα συν
γλυκεῖ λαμβανόμενον καὶ ἀλμυ-
ρὸς οἶνος συντέσσει ὑπὲρ νεφρῶν,
καὶ

ἢ γλυκεῖ σὺν ὕδατι, καὶ κνίδος
σπέρμα ὁμοίως· ἢ ἡ ἴσον σὺν ὕ-
δατι, ἀφ' ὡς ἴσιν, καὶ χαλδίον, καὶ νό-
πτον, καὶ καρδαμὸς, καὶ ῥάφανον καὶ
κρόμμιν, καὶ σιόβου, ἔχουσιν τὰς
5 τῶν σὺν οἶνω λαμβανόμενον ἴσιν
χαλδίον ἢ αὐτὸς ἀναγκάζειν δεῖ,
ὡς ὅς οἱ τὸν οἶνον πίνοντες*.

Πρὶ Μανδραγόρου. Κεφ. ις.

Μανδραγόρου δὲ περὶ τὸς ἐν-
δέως, καὶ ἐς ἐπακοῦσθαι καὶ ἐκλυ-
10 σις καταφορὰ τε ἰσχυρὰ καὶ ἀν-
δρὲν διαφύσσου παύσει τὸ λερο-
μύον λιπαρὸν, καὶ πρὸς τὸ πῖ τὸ
τῶν συμβεβηκότων, ἀφ' ὡς ἴσιν, τὸ ἐμ-
πος καὶ μετὰ κρατὸν, καὶ καὶ τὸ πῖ καὶ
νίβον, καὶ ἀλίνδιον σὺν γλυκεῖ ἢ
15 οἶνω γλυκαζόντι λαμβανόμενα.
καὶ ἢ τὸ κεφάλαιον ἐμβερνῇ διὰ ῥο-
δίνης καὶ ὄξους, καὶ διέχευσις δὲ καὶ
κίνησις τὰ σώματα, καὶ ἢ δι' ὁσ-
φραντικῶν καὶ ἐν πατέρῃ καὶ πεπύ-
ρεως καὶ νάπτους, καὶ καυσείας καὶ πη-
20 γάνης ὅξους τε βιμίνων, καὶ πώσους
ὑγρῶς καὶ τῶν κεκαμυμένων, καὶ ἐσ-
εσπόμενων ἐν λυχνίαν δι' οὐρανὸν ἀκλή-
τως δὲ αὐτὸ ἐχόντων, καὶ πλεονε-
χῶς ἐπάγειν, καὶ τοῖς ἀνθρώποις κοινῶς
βουδνίμασι καὶ ἡδὺ καὶ ἐπὶ τῶν.

25 Πρὶ Μήκωνος. Κεφ. ιζ'.

Μήκωνος δὲ ὁποῦ περὶ τὸς,
περὶ καλοῦσθαι καταφορὰ μα-
τὰ καὶ ἀλγέως καὶ κνησμοῦ ἐπὶ τῇ
ταύρῃ, ὡς πολλὰ καὶ ἐν ἰσχυρὸν
τὸ φαρμάκον, ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ τοσούτων
κνησμοῦ,

passoque: itidem vrticæ semē,
aut nitrum ex aqua, & intub^o
erraticus, & sinapis, & nastur-
tium, radix, cepa, & allium: &
hæc singula cum vino suman-
tur. Postea sinendi quiescere,
quemadmodum qui vinum bi-
berunt, vt excoquant.

Mādragora. Cap. XVI.

Mandragora si bibatur, cō-
festim sopor insequitur, exolu-
tio, ac vehemens veternus, ni-
hil temerè distans à lethargo.
Cui, antequàm aliquid ex iis
accidat, vomitus & aqua mul-
sa proderit: postea nitrum &
absinthium, ex vino dulci aut
passo sumantur. Caput rosa-
ceo & aceto perfundatur. Pro-
ficit excitatio, & motus cor-
poris, & olfactus eupatorij, &
piperis, sinapis, castorij, & ru-
tæ, tritorum in aceto: & liqui-
dæ picis, & odor è lucerna-
rum exustione & extinctu.
Quòd si agrè ij reuocentur,
sternutamenta mouere, alii-
que communibus auxiliis vti
conueniet.

Meconium. Cap. XVII.

Epoto papaueris succo, quē
meconiō vocāt, cōsequit veter-
nus cū perfrictione & pruritu
vehementi, ita vt sæpe inuale-
scente veneno, tanta erumpat
prurigo,

DIOSCORIDIS

prurigo, vt hominem excitet.
Corpus id medicamentū olet.
Post citatam oleo vomitionē,
acres clysteres auxiliātur, ace-
tūmque mulfum cum sale po-
tum, aut mel cum rosaceo ca-
lido:merū cum absinthio aut
cinnamomo, copiosum, aut ca-
lidum per sese acetum, nitrum
ex aqua, & origanum cum li-
xiuiā aut passo, & rutæ sylue-
stris semen cum pipere, vino,
& panace: pipérq; cum casto-
rio & aceto mulfō, vel cum sa-
tureiæ aut origani decocto, cū
vino. Hi olfactilibus excitā-
di, & ob enatam pruriginem
in balneas descendant, & fo-
ueantur. Post lauacrum pro-
dest iurium-pingium vſus, cum
vinō aut passo: medulla etiam
ex oleo pota.

Corniculatum papauer.

Cap. XVIII.

Q V O D corniculatum pa-
pauer appellant, & potu &
cibo eadem inferre consue-
tuit, quæ papaueris succus: nec
aliis expugnatur auxiliis.

Pharicum. Cap. XIX.

Quod pharicon vocāt, sapo-
re syluestre nardum imitatur.
Resolutionē neruorum potū
affert, cū cōuulsiōe & delirio.
Oportet autē post vacuatiōes
vinum

κησιμόν, ὥς τε διεγείρεται ἡ
αὐτῆς ὁσμή τε τῆς φαρμάκου δι' ὅ-
λε τοῦ σώματος ἐκδιδοῖται. οἷς βοή-
θει μὲν τὸν τῆς ἐλαίας ἔμετον, καὶ
κλυδιῶναι δριμεῖ κλύσματι, ὁξὺ
μελι σὺν ἀλοῖ πνύμενον ἢ μελί 5
σὺν ῥοδίῳ θερμῷ, καὶ ἀκράτος πο-
λὺς σὺν ἀλυσίῳ ἢ κινναμόμῳ,
ἢ ὅξος θερμὸν καὶ αὐτὸ νίβον
τὸ σὺν ὕδατι καὶ δείρανον σὺν κο-
νία πικρῇ καὶ ἀγρίῃ σπέρμα σὺν
πεπέρῃ καὶ οἶνω καὶ πικρῇ, πικρῇ 10
τε μὲν καστορέῃ καὶ ὁξυμέλιτος, ἢ
μὲν δὲ μύρεας ἢ δειράνου σὺν οἶ-
νω. δει δὲ καὶ τῶν διεγείρειν τοῖς
ὀσφρακτικοῖς καλυμνίοις καὶ ἐμβι-
βάξιν εἰς θερμὸν καὶ πνεύαν διὰ
τὸν ἐπιγινόμενον κησιμόν. ὀνήσει 15
αὐτὸς καὶ μὲν τὸ λοιπὸν χρῆσθαι
ζωμοῖς λιπαροῖς, μετὰ οἶνου ἢ
γλυκῆος καὶ μυελὸς δὲ μετ' ἐ-
λαίου πνύμενος.

Περὶ Μήκωνος κερατὶ-
πιδος. Κεφ. ιη.

Ἡ δὲ κερατὶς κερατὶ τῆς μή-
κων, ἐν τῷ βρωδιῶναι ἢ ποδιῶναι
τὰ αὐτὰ ἐπιφέρει σὺν τῷ ὀπῷ τῆς
μείκωνος συμπιωματὰ τοῖς αὐ-
τοῖς βρογχίμασιν ἵσποπτεται.

Περὶ Φαεικού. Κεφ. ιθ.

Τὸ δὲ χαλκόμενον φαεικὸν πῦλ-
μα γένηται πᾶσαν γὰρ διὰ ἀγρίαν οἰ-
κον ἐπιφέρει δὲ παρὰ λυσιν ποδῶν
μετὰ πνευματοῦ καὶ σπασμοῦ.
δει δὲ μετὰ τὸ ἐξέρχεται αὐτὸς, 25
ποτίζεσθαι

πρὸ τῆς οἴνου ἀψινθίνης, σὺν κιν-
ταμόω ἢ σμύρνῃ ἢ νάρδῳ κα-
πνικῷ ἐννοί στείλειν ἐκέλευσαν·
ἢ νάρδος ἀχρὸς ὀλκῆς β'. καὶ σμύρ-
νης β'. ἐξολοὺς μεμικλῶσιν σὺν
γλυκεῖ ἢ ἱερὴν καὶ κρόκῳ σὺν οἴνῳ·
δεῖ δὲ καὶ ταπάλαν σὺν τῷ κα-
θαλῶ ἀντ' ἐνδοξάντας, κρινῶν
ἀλευρῶ σὺν πηγάνῳ λεῖψ καὶ ῥέει.

Περὶ τοξικῶν. Κεφ. κ'.

Τὸ δὲ τοξικὸν, δοκεῖ ὁ ὄνομα εἶναι,
ἐν τῷ τῷ τόξῳ τῷ βαρβάρων ὡς
ἀντ' ῥέει δὲ παρακολοθεῖ δὲ τοῖς
πεπωκόσι χειλέων καὶ γλώττης
φλεγμονή· μαρτυρεῖται ἀκατάχατος
πικρίλαις ἐπιβάλλουσι φαντασί-
αις ὡς καὶ διὰ τὸ οὐδὲν εἶναι

ἐν τῷ θρασυαίᾳ παρῶς δὲ καὶ σὺν
ξένοις πινεῖ τῶν πεπωκότων. δεῖ
μὲν τοι σιωπῆσαι ἀντὶς δεσμοῖς
ἀναγκάζοντας καὶ βιάζομένους γλυ-
κῶν οἴνον σὺν ῥοδίῳ πίνεσθαι, καὶ ἐξ
μείν' τόξ' ἢ ἰογγύλης πύρμα σὺν

οἴνῳ ἰδίως δ' ἐπ' αὐτὸ ἀρμύζει καὶ
ἢ τῆς πενταφύλλου ῥίζα, αἷμα τε
ῥάγῃ, ἢ αἰγρὸς ὁμοίως λαμβανό-
μενα, διφύδῳ τε φλοιὸς ἢ φηφῶ, ἢ
φωφῶν γόλακτι συνκελευσθεῖς· καὶ
μύλα κωδωνία ἐπιβάλλουσι ἢ λεῖψ

σὺν γλῆχρῳ καὶ ὕδατι πινόμενα,
ἀμωμὸν τε καὶ βαλσάμῳ καρπὸς
σὺν οἴνῳ καὶ εἰς τῶν αὐτῶν φύγειν ἢ
κίνδυμον, πολλὰ ῥέειν κλινῶν
τέως διαμύρεται, καὶ ἀναστῆναι
πικρὰ καὶ τὸ λοιπὸν ῥέειν διὰ τὴν

σπ.

Περὶ

vinum absinthiten potui dare,
cum cinnamomo, aut myrrha,
aut nardo gallico, quod serinē
aliqui vocauerunt: aut spicæ
nardi duas drachmas, & myr-
ræ totidē obolos, cū passō, aut
irim cum crocō ex vino: dera-
fūq; caput illinire hordeacea
farina cum aceto, & trita ruta.

Toxicum. Cap. XX.

Toxicum ex eo nominari
videtur, quodd barbarorum sa-
gittæ eo illinebantur. Qui bi-
berint, labiorum & linguæ in-
flammatione torquetur: inco-
ercitus furor varias iis imagi-
nes obuerfat: quare vix medi-
cinæ locus est: rarōq; qui hau-
serunt, euadent. Vinculis ergo
cohibendi, vt vinum dulce cū
rosaceo bibere, & reuomere
cogantur: rapi semen biben-
dum cum vino. Priuatim iis cō-
uenit, quinque folii radix, &
hircinus sanguis, aut caprillus,
eodem modo sumptus: robo-
ris, fagi, aut ilicis cortex cum
lacte tritus: malāque cotonea
trita esse, aut cum pulegio &
aqua bibere, conueniet, amō-
mum & balsami semen ex vi-
no. Sed qui periculis defuncti
sunt, diu lecticis decumbunt,
& vbi surrexere, stupidi reli-
quum vitæ tempus degunt.

Ixia.

DIOSCORIDIS

Ixia. Cap. XXI.

Πρὶ Ἰξίε. Κεφ. κδ.

Ixia quæ vlophonon appellatur, inter potadū aliquid ocy-
mo simile gustu & odore re-
dolet; vehementē linguæ inflā-
mationē excitat, mētē mouet:
omnes excremētōrū exit⁹ sup-
primit: strepitū cum animi deli-
quio ciet, iisq; intestina latrāt,
nec egeritur quicquā. Post vo-
mitionē aluumq; resolutā, au-
xilium præstat aqua: in qua ab-
sinthiū maduerit, ex vino lar-
giore, aut aceto mulso pota: ru-
tæq; sylvestris semen, aut las-
eris radix: item tragorigani de-
coctū, cum aliqua supradicto-
rum, aut lacte, aut resina tere-
binthina, aut nardo, aut casto-
rio, aut laserpitio, quorū singu-
li oboli cōueniūt. Quin & nu-
ces iuglandes ex vino, cū resi-
na, castorio, & ruta triitæ, ita vt
singula drachmæ pōd⁹ æquēt.
Itidē chamelææ aut tapsiæ, aut
absinthij succi sicilic⁹ cū aqua
nullā, & acetū calidū potum.

Cerusa. Cap. XXII.

Cerusa suo colore prodi-
tur: sumpta enim, mox pala-
tum, gingiua, lingua, & com-
missuræ detūm, candore quo-
dam inficiuntur: singultus, tuf-
fum, ac linguæ ariditatem ex-
citāt: iis extrema frigescent,
mens

Ἰξίας δὲ ἐς καὶ οὐλόφονον κα-
λεῖται ἐν τῷ πίνεσθαι, οἷον π ὁ-
κύμω κατὰ τὴν ὁσμὴν κατὰ
τὴν γούση ἐμφάνει. ἐπιφέρει δὲ
γλωσσῆς φλεγμονὴν ἰσχυρὰν, καὶ
παρεκκοπὴν καὶ τὰς ἐκκρίσεις
ἐπέρχει πάσας. βορβορυμούς τε
καὶ ψόφους μετὰ λευκοῦ μίας ἐ-
πιφέρει διχα τὰ πρὸς χρεῖν π.
ὡς δὲ δὲ αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξε-
μῆσαι τὸ πλεόν ἢ μετὰ τὸ πλὴν
κοιλίαν λευκῶν πνέοντων ἀφιν
δίου ἀπόβρεγμα σὺν οἶνῳ πολ-
λῷ, ἢ ὀξύμυλιν πηγαίου τε ἀ-
γρίου σπέρμα ἢ σιελίου ῥίζα ὁ-
μοίως τε τραχηλίου ἀφῆψι-
μα σὺν πνι τῶν πρὸς ἐκκρίσεων ἢ
γέλακτι, ἢ τερεβινθίνῃ, ῥητίνῃ ἢ
ναρδῶν, ἢ καστορέου, ἢ σιελίου, ἐκά-
στου ὁβολός, σὺν οἶνῳ ἀμύγδαλιν⁹
ἢ καὶ ἢ τῆς βασιλικῆς καρίας καρ-
πὶ λεῖοι σὺν ῥητίνῃ καὶ καστορέῳ
καὶ πηγαίῳ, ἐκάστου < ἀ. ὁμοίως
χამελαιίας < β. ἢ ἀφινδίου χυ-
λοῦ < β. σὺν μελκράτω καὶ
ὄξει πολὺ πνέοντων.

Πρὶ Ψιμμιδίου. Κεφ. κβ.

Τὸ δὲ ψιμμιδίον λευκὸν ἢ δύν-
ναι διὰ τὸ χροῖμα. ἐκουσίως
ῥῶ λησθέν, λευκὸν καὶ ἐρασιπύον
καὶ τὰ ἑλὰ πλὴν καὶ γλώτταν καὶ
τὸ μεταξὺ τῶν ὀδόντων ἐπιφέρει
δὲ λυγμούς καὶ βήχα καὶ γλώττης
ξηρότητα, καὶ ψύξιν ἀκρωτηρίων
μετ

9. παρκοπῶς καὶ δυσκινήσις. οἱς ἀμύζει μελίκρατον διδόναι
 ἢ σύκων ἢ μαλάχης ἀφέψημα,
 ἢ γάλα θερμὸν ἢ σίσιμον λεῖον
 μετ' οἶνου, ἢ κοτίαν κλημαπίνην,
 5 ἢ ἀμαράκινον ἔλαιον ἢ ἱεῖνον,
 ἢ περσικῶν τὰ ὀστέα. * περσικῶν
 δὲ ὀστέων λιθάνων ἢ κριδίων ἀ-
 φέψηματι, ἢ κοκκυμύλοις, ἢ κόμ-
 ριαι πτελέας, ἢ τὸ ἐν τοῖς φύλλοις
 τῆς πτελέας ὑγρὸν μετὰ χλια-
 10 ροῦ ὕδατος. * ἀμύζει ὅτι ἐπ' αὐ-
 τῶν καὶ θαλάσσιαι χελύες, ἢ σακα-
 μωνίας ὅπως σὺν μελιγράτῳ πι-
 νόμενα.

Πρὶ Μυκήτων. Κεφ. κγ'.

Μυκήτων δὲ, οἱ μὲν τῷ ῥύει
 15 βλάπτουσιν, οἱ δὲ τῷ πηλίδει ἐπι-
 φέρουσι δὲ πάντες* πνίμμους ἐ-
 οικότας ἀλγόνους, οἷς ἐυδέως βου-
 θεῖν δεῖ κοινῶς, ἀναγκάζοντας ἐ-
 μέν δι' ἑλάειο· θαυμαστὸς δὲ ἐφε-
 λουῖται πίνοντες κοτίαν κλημα-
 20 πίνην, ἢ ἐξ ἀρχαδίνου ξύλου, μετὰ
 ὀξύκράτους καὶ ἀλῶν ἢ νίβης, καὶ συγ-
 εφόθου δὲ αἱ ἀρχαίδες ἢ τὰ
 φύλλα τῆς μήκιστον ἀφαιρουμένης
 τὸ πνιγῶδες αὐτῶν, ἐπιδόμεναι δὲ
 ἀφελουσί, βουθεῖ δὲ αὐτοῖς ἀλε-
 25 κτοείδων ὥς σὺν ὀξύκράτῳ πι-
 νόμενα μετὰ ἀειρολοχίας ἑλα-
 κῆς αἱ ἢ ἀλινθίον σὺν οἶνω καὶ
 μέλιτι ἐπιδόμενον καὶ πινόμε-
 νον σὺν ὕδατι, μελιόπφυλλον
 τε σὺν οἶνω πανακὸς τε εἰς αἱ

mens labat, mēbra torpescunt.
 Quib⁹ dare cōuenit aquā mul-
 sam, aut ficuū aut malua deco-
 ctū, aut lac calidū, aut sesamā
 ex vino tritā, vel lixiuiā ex sar-
 mentis factā, amaricinū oleum
 aut irinū, persicorū ossa cum
 hordei decocto: colubina oua
 cū thure, aut hordei decocto,
 aut prunis, aut gūmi qđ vlmus
 plorauit, aut humor quē vlmæ
 folia reddiderunt, cū tepida a-
 qua: sed tū quoq; vomāt. Cōue-
 nit etiā thapsiæ succus, aut scā-
 monia, cū aqua mulsa potus.

Fungi. Cap. xxiii.

Fungorum alij genere, alij
 copia ledunt: omnes tamen
 strangulatus suspendio similes
 concitant. Quibus confestim
 succurrendum: cōmuniter ex
 oleo vomere cogendi: mirifi-
 cè iuuat lixiuia ex sarmentis,
 aut pyrastri furculis, epota cū
 sale, posca & nitro. Fructus,
 aut folia pyrastri cum fungis
 decocta, strangulantem illam
 vim auferunt, citatāque cis-
 dem auxiliātur. Aduersus fun-
 gos gallinacea oua cum po-
 sca proficiunt, adiecta aristo-
 lochiæ drachma: item abstin-
 thiū cum vino mellēque sum-
 ptum, & ex aqua potum apia-
 strum ex nitro panacis radix,

T 82

DIOSCORIDIS

& semen in vino, fax vini cremata cum aqua, atramentum futorium ex aceto: radix, vel sinapis, aut nasturtiū esu p̄sunt.

Gypsum. Cap. XXIII.

Lapidescens gypsum stragulationem creat: quare eadem proferenda sunt, quæ mansis fungis, auxilia, & ad hæc malug decoctum, quod etiam olei vicem p̄sat: utpote cum pingue sit, euomendo lubricas vias & faciles reddit, deradiq; corpora non finit. Quod ubi duratur in lapidē, gypsum efficit. Quin etiam prodest oleum ex aqua mulsa, aut ficorū decocto: & lixiuia è siculneo cinere, aut farmentis facta, cum vino copiofiore pota: & organum aut thymum cum lixiuia, aut aceto, aut passo: hiq; decocto malug proluendi.

Sanguis taurinus.

Cap. XXV.

Tauri recēs iugulati sanguis epotus, spirandī difficultatem strangulatūq; cōcitāt: faucium tonsillarūq; meatus cū neruorū distēione præcludit: lingua rubescit: dentes inficiūtur, & quædam cōcreti sanguinis vestigia, inter eorum commissuras restāt. Quare vomitū vitabimus: sanguinis enim globi, attractu

ἢ καρπὸς σὺν οἴῳ, τρυβί τε οἴνου κερασμὸν καὶ ἰσχυρὸς, ἢ χαλκιδος σὺν ὀξεί. ῥαφαναίος τε ἢ γὰ πνὴ καρδία μόνον ἐδιδόμην.

Πρὶ Γύψου. Κεφ. κβ'.

Καὶ ἡ γύψος πνιγμὸν ἐπιφέρει λιθοῦν· ὅθεν καὶ τοῖσι τοῖσι ἀρμόζει διδοῖν τὰ πρὸς τὸς μὲν κινεῖται βουλήματα, ἢ ἐπὶ τῶν τῶν τῆς μαλακῆς ἀφ' ἑλμα, ὃ παρὰ ληπτόν ἀντὶ τῶ ἐλαίου· λιπαρὸν γὰρ ὅν καὶ ἐν τῷ ἐξ ἐμείδεται ὀλιγον ἐμπιουῶν, οὐκ ἔα χατὰ φύσιν τὰ σώματα, λιθοῦν γὰρ ἡ γύψος ἐργάζεται τῶτο. ἀρμόζει δὲ καὶ τὸ ἐλαίον σὺν μελικράτῳ ἢ σὺ καν ἀφ' ἑλμα π· καὶ κονία συνίγη ἢ κληματῆν σὺν οἴῳ πολλῷ πνιγμῶν· καὶ ὀξύγανος ἢ θυμός σὺν κονία, ἢ ὀξεί, ἢ γλυκεῖ· δεῖ δὲ τούτους· ἡσυχάζειν τῷ τῷ μαλακῆς ἀφ' ἑλμα π.

Πρὶ Αἵματος ταυρίνου.

Κεφ. κγ'.

Αἷμα δὲ ταυρίνου νεοσπαγὲς πίνειν, δύσπνοιαν ἐπιφέρει καὶ πνιγμὸν· ἐμφράττει τὸς πρὸς τὰ παρὰ ἑλμα καὶ τῶν χατὰ πον πύρεσι μετὰ σπασμοῦ ἰσχυρῶν· οὐκ ἐκτεταται τῇ αὐτῶν ἢ γλυκῆς ἐρυθρά· ἢ ὀξύγανος βεβαμυλῶι, ἢ θρομβία μεταξὺ αὐτῶν, ἐφ' ὅν τὸν ἑμῶν πρὸς τοῦ μαθῆ, τῶν θρόμβων μάλλον.

20

25

μάλλον ἐν τῷ σωματικῷ σπύρματι
 μόνον διὰ τὸ μετεωρίζεσθαι
 τὸν κτ' πλὴν ὁ κλύς, δίδεται δὲ
 ὅσα διδάσκονται τῷ πνεύματι διαλύ-
 σαι τὸ αἷμα, καὶ τὴν κοιλίαν
 5 ὑδάτιν. τοὺς τε ὁλοῦς πλῆ-
 ρεις ὄντας τὸ πνεῦμα σὺν ὕδατι
 καὶ νύκτι δὲ καὶ ἐαυτὸν ὁφείλει καὶ
 πῶς αἴπειτα σὺν ὕδατι σιφίου
 ῥίζῃ ἢ τῷ ὁπῶ· ὁμοίως καὶ κρᾶ-
 σις σπέρματος, καὶ τὰ συνίτη καὶ
 10 κονίτης σπέρμα σὺν πεπτεῖ, καὶ
 βλάπτει γὰρ τὸν σπέρμα. δὲ δὲ τῷ
 κοιλίαν ὑδάτιν. εἰσὶν δὲ τῶν
 σπέρματι αἰσθητὰ διὰ τῆς
 ἔδρας καὶ ῥοῦς καὶ πλάττειν
 τὸ καὶ σωματικὸν καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' οὐ
 15 ρὴν κρᾶσιν καὶ μελικράτι.

Πρὶ Γάλακτος ἐμπυ-
 πιδέντος. Κεφ. κς'.

Καὶ τοῖς λαβόντων ἐμπυπιδέν
 γάλα, ἀθρόως πολὺς πνιγμὸς γί-
 νεται διὰ τὸ ἀρομωθεῖν. οἷς βο-
 20 θήντας προσφέρειν δεῖ ὅσους ἀν-
 τιδότον πῦμα σὺν ὕδατι, πολλὰ
 καὶ ἀνακρίνοντες πνίγει. καὶ χαλα-
 μίνθης τὰ φύλλα ξηρὰ ἢ τὸ γυ-
 λὸν ὁμοίως ἢ σιφίου ῥίζαν ἢ τὸν
 ὁπὸν σὺν ὕδατι. ὅμοιον τε
 25 σὺν ὕδατι, καὶ τὸ πλοποικίλον κονί-
 ας. ἀνύων δὲ καὶ πνιγμὸν προσφέρειν
 δεῖ, μάλλον γὰρ πνίγει καὶ ἰσχυρὸν
 τὸ γάλα. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἐμῆς
 δεῖ ἐκείνου αἵματος γὰρ ἐπὶ τὰ σωμα-
 τικά, καὶ τὰ ἀρομωθεῖν πνί-
 γει.

Πρὶ

attractu illo in sublime relati,
 magis gulæ inculcantur. Dari
 ergo opus est quæ concretum
 sanguinem discutiit, & aluum
 subducit. Grossi lacteo succo
 turgentes ex posca, & nitrum
 per sese, auxiliantur: nec secus
 coagulum omne cum aceto et
 laserpitij radice, aut lasere: iti-
 dem & brasicæ semen, & è ci-
 nere ficulneo lixiuia: conyxæ
 folia cū pipere, & rubi succus
 ex aceto. Aluus resoluenda. Iis q
 feruantur, stercorosa & fluida
 per sedem egeri consueverūt.
 Stomachū aluūmque hordea-
 cea farina ex aqua mulsa per-
 ungere oportet.

Lac coagulātū. Cap. XXVI.

Eos qui coagulātū lac hau-
 serūt, frequēs illico strāgulatio
 inuadit, quod i globulos quos-
 dā lac coalescat. Quib⁹ iuuan-
 dis p antidoto, coagulū ex ace-
 to dam⁹, & bibere sapi⁹ cogi-
 mus. Dam⁹ & calaminthæ fo-
 lia arida, itē succū: aut laserpitij
 radice, au laserem posca: thymūq;
 ex vino, & cum luto suo
 lixiuiā. Sed nulla falsifago ob-
 iiciatur, quoniā magis lac coi-
 ret, & in caseū densaretur. Ne-
 quē illos vomere conuenit: si-
 quidē cōcretū lac sese in gulæ
 angustias insinuans, strāgulat.

T ij

Arē-

DIOSCORIDIS

Argēti spuma. Cap. XXVII.

Spuma argenti pota, stomacho, vētri, & interaneis grati-
tatem cum magnis torminib⁹
adfert, & nonnunquā ponde-
re suo intestina vulnerat, vri-
nāmq; supprimit: corpus intumet,
plūbeamq; deformitatem cōcipit.
Quib⁹ subuenit secū-
dū vomitionē, potū sylvestris
hormini semen, myrrhæ dra-
chmę octo, absinthiū, hyslopū,
apij semen, aut piper, aut ligu-
stri flos ex vino: aridū palūbis
finum, cum nardo & vino.

Argentum viuū.

Cap. XXVIII.

Argentum viuū potum ea-
dem quæ spuma argenti in-
fert, eisdēque vtendum auxi-
liis. Lac copiosē potum auxi-
liari constat: sed postea euo-
mant, qui hauserunt.

Calx, sandaracha, auripi-
gmentum. Cap. XXIX.

Calx, sandaracha, & auri-
pigmentum, pota aluum, & in-
testina cum vehementi erosio-
ne excruciant. Præhenda cun-
cta quæ suo admistu illorum
acrimoniam hebetant, ac sol-
uunt, & facilem lubricamque
aluū reddūt, cuiusmodi ibi-
sci & malux succus est: natu-
ra enim vtrique perlubrica.

Dandum

Πρὶ Λιθαργύρου. Κεφ. κζ'.

Λιθαργύρες δὲ ποτεῖται βό-
ρος ἐπιφέρει σπμάχαι καὶ κοι-
λίαν, καὶ ἐντέρεις μετὰ σφόδρην
ἐπιτεταμένων, εἴποτε δὲ καὶ πι-
πρώσκει τὰ ἐντέρα διὰ τὸ βό-
ρος, καὶ ἐπέχει τὰ ὄντα πα-
ρεῖδει δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, καὶ
μολεῖ δὴ ἀπορίσσει λαμβά-
νει. ἐφ' ὧν ἀρμόζει μετὰ τὸν
ἔμμετον πνέοντα συνὸν οἶνον ὅρ-
μινον ἀγρίου σπέρμα, ἢ πῆσαι, 10
ἢ κλύου ἀνδρὸς συνὸν οἶνον. σελ-
περῶν τε ἀγρίων ἀφοδὸς ἐν ἑα-
μετὰ νάρδου καὶ οἶνον.

Πρὶ Τεταργύρου.

Κεφ. κη'.

Τεταργύρες δὲ ποτεῖται, τὰ 15
αὐτὰ ἐπιφέρει τῇ λιθαργύρῃ, καὶ
ἐπὶ τέτων δεῖ τοῖς αὐτοῖς βο-
θήμασι χρῆσθαι. δοκεῖ δὲ αὐτὸς
ἀφελῆν γὰρ αὐτὸν ἐμειπα-
σιν δὲ καὶ εἶναι.

Πρὶ Τίτανος.

20

Κεφ. κθ'.

Τίτανος, συνδαρῶν καὶ ἀρ-
σενικὸν ποτεῖται. τὰ αὐτὰ ἀλ-
γύματα κοιλίας καὶ ἐντέρων ἐπι-
φέρει μετὰ διγμοῦ σφοδρῶς.
ὅθεν προσφέρειν δεῖ ἀπαντα. 25
σα μετὰ τῷ κισνόναι, δύναται
τὸ ἐν μέσ, καὶ πρὸς πλὴν κοι-
λίαν ὀλισθηρὸν παρέχειν, οἷος ἐ-
στιν ὁ τὰ ἐλίσκου καὶ τῆς μαλάχης
χυλός, λίαν ὀλισθηρὸς ἀπαρῶν.
παρέχειν

παρέχεν δὲ δει' ἡ ἀφ' ἡμα-
νοπέριμου, καὶ ὁ τῆς πύργου καλα-
μῆτος βοτάνης καρπὸς, ἢ δρύϊνος,
καὶ γάλα πολὺ σὺν μελικράτῳ, καὶ
ξωμοί λιπαροὶ καὶ εὐχρηστοί.

5 Πρὶ Λαγῶν θαλασσίων
Κεφ. λ'.

Λαγῶν δὲ θαλασσίου πο-
θέντος παρακολουθεῖ γούσις ὁ-
μοία ἰχθύσι βρωμώδεσσιν· ἐν δὲ
τῷ χροῖνται, κοιλία τὲ ἀλγεῖ, καὶ
10 οὐρα ἐπέχεται· εἴποτε δὲ ἐκ-
κρίθει, περιεῖχοντα τὴν χροῖα
ὁράται. ἀποστροφὴ τε καὶ μίσος
πρὸς πάντα ἰχθύων· καὶ ἰδρῶν-
σι διωκόμεν. παρέχεται δὲ αὐτοῖς
καὶ ἕμετος χολώδης, ἐνίστη αἰ-
15 ματι μεμυγμένος. οἷς δοτέον
γάλα ὄνεον ἢ γλυκὺ σινεχρῶς,
καὶ μαλάχης ῥίζης καὶ τῶν φύλ-
λων τὸ ἀφ' ἡμα, ἢ κυκλαμί-
νου ῥίζαν λείαν σὺν οἶνῳ, ἢ ἑλλε-
βόρου μέλανος ἢ σκαμμανίας ὁ-
20 ποῦ μὲν μελικράτῳ, ῥοδῶν τε πυ-
είνων· ἢ κεδρίας λείας μετ' οἶ-
νου. πικρὰ καὶ χυμὸς αἵμα ποθέν
δεξιμόν. μὴ διωόμενος δὲ οὗτοι
ἰχθύας προστείνεσθαι, μόνους
τῶν ποταμίων καρκίνους ἐφθὺς
25 ἐδίοισι, * καὶ πίνουσιν οἶνον με-
μυγμένον ἐπ' αὐτῶν. τεκμή-
ριον δ' ὅτι ἐπ' αὐτῶν
συντείας ὅταν ἄρ-
ξωνται ἰχθύας
πρὸς σπέρματι.

Πρὶ

Dādum decoctum feminis li-
ni, vel semen tragi herbæ, vel
oryzæ, lacq; cum aqua mulsa
copiosum, iura pinguia, & bo-
nifucci.

Lepus marinus.

Cap. XXX.

QVI leporem marinum
biberunt, piscium virus olent:
procedete tempore, alius do-
lore afficitur, & vrina fistitur:
etsi quando eam reddere con-
tingat, purpureum coloré re-
feret. Omne piscis genus auer-
santur, & odio habent: scerido
ac graui sudore manant: bilio-
sus vomitus, interdum sangui-
ni promiscuus, subsequitur. His
dandum lac asininum, vel pas-
sum cōtinuè, aut radices malæ
foliorumque decoctū, aut tri-
ta cyclamini radix cum vīno,
aut veratri nigri, aut scammo-
nij succi drachma, cum aqua
mulsa, puniciq; mali acinis.
Cedria contrita cum vino effi-
cax est: anserinus sanguis, vt te-
pebit, potus. Sed cum pisces o-
mnes respuant, asperneturque,
solis flumiatilibus cancris vesci
possint, bibuntque eos admi-
sto vino, adiutque ab his per-
coquant. Cumque appetere et
comesse pisces coeperint, suæ
salutis indicium habent.

T iij Rubeta

DIOSCORIDIS

Rubeta & palustris rana.

Cap. XXXI.

Rubeta, aut rana palustris assumpta tumores ciet, pallor corpus vehemēter decolorat, vt planē buxum spectetur: spirādi difficultas torquet, & grauis halitus oris, singultusque & inuita interdum genituræ profusio cōsequitur. Aduuuntur secundum vomitionē multo meri potu & arundinis radicis binis drachmis, aut cyperi totidem. Breuiter, cogēdi sunt vt vehementi ambulatio- ni & cursu se credant, ob torporem quo corripuntur. Quinetiā quotidianie lauādi sunt.

Hirudo. Cap. XXXII

Deuorata cum aqua hiru- dines, si ori ventriculi, adhæ- rent, tractione partium, non- nullam suctionis imaginē præ- bent: eo enim argumento hau- sta hirudo deprehenditur. Has muria sorbitione excutit, & cyrenaicus succus, aut laserpi- tij folia, aut betæ, cum aceto, aut pota niuis glebula, cum po- sca. Nitrum ex aqua gargariza- tur, aut atramentum futorium aceto dilutum. Si faucibus hæ- reant, iniecta lupinorū farina, aqua

Πρὶ φρυγῶν.

Κεφ. λδ.

ΦΡΥΓΩΣ ἢ βράτταχος ἑλεος περὶ σενεχθῆς, ἐπιφέρει οἰδήματα σώματος μετὰ ὀρθότητος ἐπιτεταμένης, ὡς δοκῶν πύξω ῥοικῆσαι. δυσπνοεῖν τε καὶ δυσωδία ὀδωδένει τὸ σῶμα, καὶ λυγμὸς αὐτοῖς ἐπιτετα, ἐνίοτε δὲ καὶ σπέρματος ἀπερραίτος ἐκ- κρῖσις. ἐν βόηθητοί τε πυγχαί- σι μετὰ τὸν ἔμετον λαμβάνον- 10 τες ὀκράτον πολὺν, καὶ χαλὰ- μου ῥίζης < β'. ἢ κυπείρου τὸ αὐτό. δεῖ δ' αὐτοὺς καὶ ἀναγκά- ζειν συντόμως σπασπασταῖν καὶ πείχεσθαι διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς νερῶ- δες. λβ' ἢ τὴν καὶ ἐκείνην ἡμέ- 15 ραν.

Πρὶ βδέλλας. Κεφ. λβ'.

Βδέλλας τὰς κατὰ πνομήν ας σὺν τῷ ὕδατι καὶ περὶ σπυγμῶν ας ἐν τῇ κατὰ πόσει τῷ σῶματι τῆς 20 κοιλίας, ἐλκεύσας τὰ μέρη, καὶ σπασπασταῖν ἐκ μολύβδου παρὰ χερούσας* ὁ πρὸς καὶ σημεῖόν ἐστι τῆς βδέλλας κατὰ πνοήν ας. ἀποβάλλει ἄλμη κατὰ ῥόφον καὶ καὶ ὅπως κυρνω- 25 κὸς ἢ φύλλα σπλίου, ἢ τεύτλου καὶ σὺν ὅξϊ πινόμενα. ἀναγκαζαίξει αὐαί τε νήσον σὺν ὕδατι, καὶ χαλ- κανθρον σὺν ὅξϊ ἀνεξέτη. τὰς δὲ ἐν τῷ βρογχῷ περὶ σπυγμῶν ας ἐμ- 30 βάσας εἰς ἐμύσην νεφελῶν, δίδει

διδου ψυχρὸν ὕδωρ ἐν τῷ σ-
 ματι διακρατεῖν καὶ ἐξέλκυσον-
 ται. πορροιστέον δὲ καὶ τῶν ἐπ'
 ὠφελείᾳ διδόμενων, ὅπως ἐν ἡν-
 5 δὲ πολλὰς κίνδυνον οὐχ ἦτ-
 5 τονα τῶν ἄλλων φαρμάκων. ὡς
 ἐλεβορεν λευκοῦ, καὶ θαλάσσης
 καὶ ἐλαφείου, καὶ ἀγρικίου τῷ
 μέλανος. πνιγμὸν γὰρ ὁπφέρει
 ταῦτα ἢ ὑδρὸς καὶ ἄραρον. Σερα-
 10 πύου μὲν δὲ ὡς περὶ εἴηται ἐπὶ
 μυκήτων καὶ τῶν ὁμοίων. ταῖς δὲ
 ὑδρὸς καὶ θάλασσης τοῖς διωκτέσι
 ἐπέχειν ταῖς ἐκκρίσεσι σελῶμεν.
 καὶ τῶν μὲν δοκαῶντων ἐπ' ὅλι-
 γον βλάπτειν, ἐνὶ οὗτῳ δὲ κινδύ-
 νους ὁπφέρειντων, οὐκ ἀμε-
 15 λητέον. ὅν ὅτι τὸ ἄγρον
 πάραυτον καὶ τὸ μέλανισον
 καὶ οἱ νεαροὶ παρὰ τοῖς.

Πρὶ Αἵους. Κεφ. λγ'.

Αἵος, ἄνθρωπος ὅστις ἀκαθάρτος τῆς κα-
 20 λουωμένης αἵου. ἐφ' ὅν ἔματος μό-
 νος παρὰ ληφθεὶς ἀποκαθίστησι
 τὸς λαμβάνοντας.

Πρὶ ὕδατος ψυχροῦ.

Κεφ. λδ'.

Καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἀδρόν
 25 πρὸς τὸν ἄκρατος πολλὸς καὶ γλυ-
 κὺς οἶνος ποθεῖς, μάστιγα ἀπὸ
 βαλανείης ἢ δρόμου καὶ τῶν ἐν τῷ
 νῶν γυμνασίων, πνιγμοῖς καὶ ἄλ-
 γήματα ὁπφέρει. ἐφ' ὅν φλεβο-
 τομία ταχέως παρὰ ληφθεῖται,

aqua frigida ore contineatur,
 & ad eā hirudines exiliēt. Pro-
 uidendū etiam iis, quæ etfi fe-
 rédi auxilij gratia tradātur, nō
 minora tamē cæteris venenis
 pericula sapi⁹ adserūt. Qualia
 sunt albū veratrū, rapsia, elate-
 riū, agaricū nigrum: si quidē ea
 strāgulatus concitāt, aut immo-
 dicas deiectiones mouēt. Qui-
 b⁹ ea medētur, quæ in fungorū
 mētionē & similibus retulim⁹.
 Nimios autē deiectionū im-
 pet⁹ medicamētis q̄ excremeta
 supprimūt coercebimus. Neq;
 negligēda quæ parū, quidē no-
 cere vidētur: interim verò vitā
 in discrimina agunt. Quo ī nu-
 mero sunt sylvestris ruta, gith,
 nouæ glacies, pappi recentes,

Flos spinæ cactos dictæ.

Cap. XXXIII.

FLORES autem sunt e-
 ius spinæ, quæ cactos dicitur.
 Eos qui sumpserint, sola vomiti-
 o recreat.

Aqua frigida.

Cap. XXXIII.

Aqua frigida abundè pota,
 aut meracum vinum liberalius
 epotum, aut passum, præfer-
 tim à balneo, aut cursu, aut
 vehemēti exercitatione, fran-
 latus & dolores infert. In qui-
 bus sanguinis missio protinus,

T iiij &

DIOSCORIDIS

& vacuatio, imminetia sol-
nunt pericula. Sed de notis ve-
nificiorum, ac remediis, & ca-
uendi modo, hæcenus dicta
sint, Subiungeremus etiam an-
tidota necessaria quæ præcla-
rè auxiliantur, quibus utimur,
quale Mithridatium est præfer-
tim, & quod sanguine, &
quod scinco temperatur.

Verum quoniã aliis in

locis dilig. nissimè

scripta sunt, hic ab

eorũ descriptio-

ne superse-

demus.

LIBRI SEXTI

FINIS.

PEDA-

καὶ κανόνισσι καὶ τὸν ἐπιπρη-
μύρον κίνδυνον. Καὶ πάλι μὲν
τῶν σημείων τοῖς λαβοῦσι τὰ θά-
νάσιμα τῶν φαρμάκων, καὶ τῆς
ἀρμόζουσας αὐτοῖς διαθεσίαις,
ἐπὶ δὲ περὶ φυλακτικῆς ἀγωγῆς, ἡ
ἐπὶ τοσούτων ἡμῶν εἰρήδω. ὁ
πρὸς ἑλκῶν δὲ καὶ τῶν ἀντιό-
τους ἀναγκασιότατα καὶ ὑγιαιό-
τατα βοηθούσας αἰς ἐχθίσαντο,
τῇ τε μιθριδατείῳ. καὶ τῇ δι'
αἰμάτων καὶ τῇ διὰ σπύγγων. 10
ἀς διὰ τὸ ἐν ταῖς ἀντιόδοις
ἀκριβέστερα ἀναγερεῖσθαι,
παρητισάμενοι ἀναγεί-
φειν ἐν ταῦτα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ- 15

ΒΑΙΟΥ ΕΚΤΟΥ

ΠΕΔΑ-